

Chapter - 7 .1.2
Speech for 23-October-2021

சென்ற கூடலில் அகந்தை உருவான விதத்தை நான் புரிந்துக் கொண்ட ஒரு கோணத்தில் பகிர்ந்துக் கொண்டேன். அதன் சுருக்கம் - நம்மை அறியாமையில் வைக்கும் அத்தனையும், வரையறைக்குள் வைக்கும் அனைத்தும் அகந்தை, அகந்தையின் வழிகள். தாழ்ந்ததை உயர்ந்ததிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்காத பரிமாணங்கள். அதன் அடிப்படையாக நம் விருப்பு, வெறுப்புகள், அபிப்பிராயங்கள், முன் முடிவுகள் போன்றவையே இருக்கும் என்பது சென்ற கூடலில் சொன்னதன் சுருக்கம்.

இன்று அடுத்த ஐந்து தீம்களான:

இருமைகள் சுயநலமான ஜீவியத்தின் படைப்புக்கள்.

ஐக்கியத்தை உணர அகங்காரம் எடுக்கும் முயற்சியே இருமைகள்.

சச்சிதானந்தத்தில் இருமைகள் இல்லை.

வரைகடந்தது உயர்கிறது; சமரசமாவதில்லை.

முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமான ஒரு இடைவந்த ஜீவியம் - அகங்காரம்.

ஆகிய ஐந்து தீம்களை எடுத்துக் கொண்டு

அகந்தையை இன்னொரு நோக்கில் பார்க்கிறேன்.

நிலையான ஒன்று தன்னிலிருந்து பலவாகச் செய்தால் அதை படைத்தல், அல்லது சிருஷ்டி என்கிறோம். ஒன்றிலிருந்து பலவாக பிரிதல் என்றாலே சிருஷ்டி, நம்மைப் பொறுத்தவரை involution என்றாகி விடுகிறது. இன்னும் புரியும் படி சொல்வதானால் இறைவன் பல ஆன்மாக்களாகப் பிரிந்து, ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு விதமான ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கப் பார்க்கிறான். பலவாறாக மாறிய பின்னும் அவனுள் ஞானம் ஒன்றாகவே இருப்பதால், தன்னை மறைத்துக் கொண்டு கண்டு பிடிக்கும் - அஞ்ஞானத்திலிருந்து ஞானத்தைக் கண்டு பிடிக்கும் - ஜடத்திலிருந்து இறைவனைக் கண்டு பிடிக்கும் - ஆனந்தத்தை அவனால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. அதனால் அதனுள்ளும் ஒரு பிரிவினையைப் பார்க்க

முடிந்தால் அதாவது முழுமையான பார்வையில் இருந்து பகுதியான பார்வை பார்க்க முடிந்தால் - அது நடக்குமா என்று பார்க்கும் போது அது பகுதியாகவே நடந்தது. அதன் பிறகு ஆன்மாவிலிருந்து ஏதோ ஒன்று பிரிந்து தனக்கென ஒரு வரையறையுடன் செயல்பட்டால், அல்லது ஒரு தனிமனிதன் தன் ஆன்மாவை பிறரிடமிருந்து பிரித்து அறிந்தால், அல்லது மறந்து விட்டால், அவன் தனித்து செயல்பட முடிகிறது. அது புரிந்தவுடன் அதற்கான கருவியாக அகந்தை ஏற்பட்டது. சுயநலமே அதன் வெளிப்பாடாக, அபிப்பிராயங்கள், முன்முடிவுகள், விருப்பு, வெறுப்புகள் அதன் அடிப்படையாக அமைந்தது.

இத்தகைய involution -ஆல் ஆனந்தத்தை அனுபவித்த மனித இனம் 1950க்கு பிறகு அதாவது பகவான் உடலில் Supramental Force இறங்கிய பிறகு அத்தகைய ஆனந்தத்தை பெற முடியவில்லை. அதற்கு முன் மோட்சம் என்பதும், ignorance is bliss அறியாமையே ஆனந்தம் என்னும் நிலையே சொல்லப்பட்டு வந்தது. 1950க்கு பிறகும், 1970-இல் அன்னை சொல்லிய 30 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு Supramental Force வேகமெடுக்கும் என்று சொல்வதிலிருந்தும் கவனித்துப் பார்த்தால் 2000 திற்கு பிறகு அறியாமைக்கும் வரையறுக்கும் வேலை இல்லை, அப்படி இருப்பதாக நினைப்பவர்கள் முன்னேற முடியாது என்ற நிலையே வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. Supramental Force க்கு அதன் நோக்கம், பண்புகளுக்கு உட்படாதவர்களுக்குக் முன்னேற்றம் இல்லை, ஆனந்தம் இல்லை என்னும் நிலை வந்துக் கொண்டு இருக்கிறது. பெரும் பணம் சம்பாதித்தவர்களும் நிம்மதி, ஆனந்தம் இல்லாமல் இருப்பதும் அல்லது அப்படி சம்பாதித்ததில் பெரும்பாலானோர் அதை தானமாக, உலக மக்கள் நன்மைக்கு தருவதைக் காண்கிறோம். இதை கவனிக்காமல், புரியாமல் இருப்பவர்கள் முன்னேறியதாக நினைக்கலாம். ஆனால் அது ஆனந்தத்தைத் தந்து தந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கர்மயோகி அவர்கள் வளத்திற்கு தரும் ஒரு விளக்கம் என்னவென்றால் அனைத்தும் இருக்க வேண்டும், அதை அனுபவிக்கும் மன வளமும், உடல் நலமும், ஆனந்தமும் இருக்க வேண்டும் என்பதே. அப்படி இல்லையென்றால், அது முன்னேற்றம் அல்ல. இதை புரிந்தவர்கள் அகந்தையை அதன் வேலையை புரிந்துக் கொண்டால், அதை நம் முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்தலாம்.

இதை ஒரு நோக்கில் சென்ற கூடலில் பகிர்ந்துக் கொண்டேன். இன்று அப்படி அகந்தையை பரிணாம முன்னேற்றத்திற்குப் பயன் படுத்தும் இன்னொரு நோக்கை coordinating intelligence - மையப்படுத்தும் கருவியாக, இணக்கத் தீர்வை ஏற்படுத்தும் கருவியாக பயன்படுத்தலாம் என்பதை பார்க்கிறேன். அதற்கு ஒரு கருவியாக conscious -ஆக அகந்தையை மாற்றுவது நம் வேலை. அது- அகந்தையிலிருந்து வெளியே வரும் ஒரு நிலை, commonality - பொதுத்

தன்மையைப் பார்க்கும் ஒரு நிலை - என்பதால் அது வாழ்வில் முன்னேற்றம்-, பரிணாமத்தில் முன்னேற்றம் தரும்.

ஒரு பெரிய கம்பெனியில் 50 காரியங்கள் நடந்தால், அது வெற்றிகரமான பலனைத் தந்தால், அதை ஒட்டு மொத்தமாக கம்பெனி அடைந்த பலன் எனலாம். ஆனால் அது, அதில் பங்கு கொண்ட அனைவருக்கும் போய் சேர வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொருவரின் செயலும் என்ன, யார் எதைச் செய்ய வேண்டும், யார் பலனைக் குறைத்தது, யார் அதிகப்படுத்தியது, யார் தன் நிலையை, பதவியை, வேலையைச் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது தெரிய வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் வேலைக்கு, பதவிக்கு ஒரு நோக்கம், செய்யல்முறை, ஏற்படுத்தி செயல்பட வைக்கிறோம். அந்த முறைகளுக்கான அடிப்படை கம்பெனியின் vision மற்றும் mission. கம்பெனியின் நோக்கம், அது ஆரம்பிக்கப்பட்டத்தின் நோக்கம், அதன் ஸ்தாபகரின் நோக்கம், அவரின் ஆனந்தம், அதன் சட்டங்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் பகுதியாக செயல்படுபவரும் அவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றனர். அது போல உடல், உணர்வு, மனம், ஆன்மா அனைத்துக்கும், ஒரு நோக்கம், ஒரு வரையறை, ஒரு முறையை, ஏற்படுத்த அகந்தையால் அது பிரித்தறியும் மனத்தால் மட்டுமே முடியும். சுயநலத்திற்காக பிரித்தறிவதற்கு பதிலாக ஒரு உயர்ந்ததிற்காக பிரித்தறிவதை அதன் திசையை direction -ஐ மாற்றுவதை coordinating intelligence மையப்படுத்தும் ஞானம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது அகந்தையை மையமாக வைத்து எந்த ஒரு விஷயத்தையும் பார்க்காமல், அதைத் தாண்டிய பார்வையைப் பெற முதல் வழி.

உதாரணமாக நாம் நம் குடும்ப, சமுதாய, சூழலை ஒட்டி இருக்கிறோம். அறியாமையில், உணர்வின் பிடியில் இருக்கிறோம். நாம் அறிவு என்று நினைப்பதெல்லாம், நாம் கண்டவை, கேட்டவை, அனுபவித்தவை, ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே இருக்கிறது. அதுவும் நம் அதிலும் கூட நாமே ஏற்படுத்திக் கொண்ட அபிப்பிராயத்தை ஒட்டியதாகத் தான் இருக்குமே தவிர, அதன் பின் உள்ள முழுமையை ஒட்டியதாக இருக்காது.

வெளித்தோற்றத்திற்கு, நடத்தைகளுக்கு நாம் தரும் முக்கியத்துவம் அதன் உதாரணம். சிவப்பாக இருப்பவன் பொய் சொல்ல மாட்டான், ஆங்கிலம் நன்றாக பேசுபவன் புத்திசாலி, அதிக புத்தகங்களை வைத்திருப்பவன் அறிவாளி, சிரிக்க பேசுபவன் நல்லவன் என்பது போன்றவை அறியாமை,

என்று தெரிந்தாலும் நன்றாக கவனித்துப் பார்த்தால் அவற்றை நாமும் நம்புவது தெரியும். அதனால் நம் மனம், உணர்வு, உடல் ஆகியவற்றிற்கு எந்த அளவு இடம் கொடுக்கலாம், அதற்கு அடிப்படையாக எந்த சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும் போன்றவற்றை நாம் உணர்வது அதை நடைமுறைப்படுத்துவது coordinating intelligence எனலாம்.

நாம் பல இடங்களில் அறிவு சொன்னாலும், உணர்வு ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தன் இஷ்டத்திற்கு செயல்படுவதைக் காணலாம். உணர்வு ஏற்றாலும் உடல் வலையாது என்னும் இடங்களும் உண்டு. இது போன்ற இடங்களில் அவற்றை மையப்படுத்துவது அல்லது ஒரே மையத்தை, நோக்கத்தை நோக்கி குவிக்க வைக்க அகந்தையால் முடியும். அதன் பிரிவினை அல்லது சுயநலப் பார்வையை சற்றே திசை திருப்புவதன் மூலமே அதை செய்ய முடியும். சிறு விஷயங்களில் கூட கவனித்துப் பார்த்தால் இது புரியும்.

இது தீபாவளி shopping நேரம். எனக்குத் தெரிந்தவர் பலர் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே fashion -ஐ analyse செய்து என்ன எடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுப்பவர். ஆனால் தவறாது நடப்பது என்னவென்றால், எல்லாம் எடுத்து முடித்த பிறகு bill போடும் போது பக்கத்தில் இருப்பவர் எடுத்ததே நன்றாக இருப்பதாகப் படும். நம் wardrobe -ஐ திறந்து பார்த்தால், எல்லாமே பெரும்பாலும் நமக்குப் பிடித்த கலராக, நீலமே அதிகமாக அல்லது பச்சையே அதிகமாக இருக்கும். ஒரே மாதிரி இருப்பதால் போட்டுக் கொள்ள ஒன்றுமே இல்லை என்போம். உணவகத்திற்கு சென்றால் முழு மெனுவையும் ஆராய்ந்து விட்டு கடைசியில் சொல்வது tomato soup ஆகவோ, chicken 65 ஆகவோ, chilli gobi யாகவோ, எப்போதும் சாப்பிடும் item ஆகத் தான் order செய்வார்கள். புதிது எதையும் முயற்சித்து பார்க்க மாட்டார்கள். இதையெல்லாம் கவனித்துப் பார்த்தால், அன்றாட வாழ்வில் செய்யும் சிறு செயலில் கூட நம் அறிவு சொல்வதைக் கேட்பதில்லை, சிறு மாற்றத்தைக் கூட விரும்புவதில்லை, எதையும் செய்ய வேண்டியவற்றை, செய்ய வேண்டிய முறைப்படி செய்யவில்லை - அறியாமையில், வரையறையின் பிடியில் இருக்கிறோம், அதை விரும்பி ஏற்கிறோம் என்பது புரியும்.

அதைத் தாண்டி - நாம் ஒரு முழுமையின் பகுதியாக இருக்கிறோம் - நாம் விரும்பினால் அதை அடைய முடியும் என்பதும் புரியும். நமக்கு வரும் கோபம், பயம் போன்ற உணர்வுகளை பார்த்தால், இதை புரிந்து கொள்ளலாம். நாம் கோபமாக இருக்கும் போது என்னை மறந்து விட்டேன் என்கிறோம். அதாவது நான் என்பதை மறந்து கோபமாகவே மாறி விட்டோம். முழுதும் அதன் ஆதிக்கத்திற்கு வந்து விட்டோம். ஆனால் நான்

கோப்பப்படுகிறேன். அது தவறு. அதனால் எந்த முன்னேற்றமும் கிடைக்கப் போவதில்லை, ஒன்றும் சாதிக்கப் போவதில்லை என்ற நினைவும் கூடவே வந்தால், உங்களுக்கு உங்கள் அகந்தையைப் பற்றி நினைவு இருக்கிறது என்று பொருள். இதே போன்றுதான் பயமும், துன்பமும்- அதில் நாம் முழுமையாக மூழ்கிப் போகாமல், பகுதியாக நினைத்தால், அதன் அடுத்த பகுதி, முழுமை என்ன என்று தெரியும். அத்தகைய பிரித்தறியும் உணர்வை, அறிவை, வளர்ப்பதே அகந்தையை, அதன் அறியாமையை விட்டு- அதன் வரையறைகளை விட்டு வெளியே வரும் வழி. அப்படிப்பட்ட முயற்சி, அதற்கான பயிற்சி, coordinating intelligence . அது நம்மை பரிணாமத்தில் உயர்த்தும்.

அகந்தைக்கு தான் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் உஷார்த்தனம் எப்போதும் உண்டு. அது தான் கதவில் நாமே இடித்துக் கொண்டு, கதவு இடித்து விட்டது என்று சொல்ல வைக்கிறது. நம் மேல் தவறு இருந்தாலும் முந்திக்கொண்டு பிறரைக் காரணமாக சொல்ல வைக்கிறது . நாம் விரும்பியது நமக்கு கிடைத்து விட்டால் நமக்கு அதன் பிறகு அதில் பெரிய நாட்டமிருப்பதில்லை. காரணம் அதற்கு எதோடும் ஒன்ற முடிவதில்லை. அதற்கு ஒரு recognition தேவைப்படுகிறது. நாம் செய்யும் அத்தனை காரியங்களுக்கும் பின்னால் ஒரு பாராட்டு, கைதட்டல், பலன்களுக்கான எதிர்பார்ப்பு, ஏக்கம், எப்போதும் இருக்கும். தாழ்ந்த உணர்வுகளில் நாம் ஒன்றிப் போகாமல், அதிலிருந்து வெளியே வந்து நம்மை நாமே ஒரு மூன்றாம் மனிதர் போல பார்த்துக் கொள்ள முடிந்தால் - நாம் பார்ப்பது முழுமையை - ஒவ்வொரு நிகழ்வின் பின்னாலும் என்ன இருக்கிறது என்பது தெரியும்.

நாம் கோபமாக இருக்கிறோம் என்றால், அதை சரி செய்ய அப்போது இடையறாத நினைவாக நிதானம் வேண்டும். அந்த இணக்கத் தீர்வை கொண்டு வருவது அகந்தை தன்னைப் பற்றி அறிவதே - காரணம் falsehood -ஐ அதன் பரிமாணங்களை பிரித்தறிய, அதை ஆன்மாவின் பிடியில் கொண்டு வர, அகந்தையின் அந்த பிரித்துப் பார்க்கும் விதத்தை, அதன் பிரிவினை நோக்கத்தை, நாம் பரிணாமத்தில் முன்னேற உபயோகப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அகந்தை வெளி வந்தால் பிரச்சனை வருகிறது. சூழல் முரண்பாடாக மாறுகிறது. அது போல அது அடங்கினாலும் அல்லது ஆன்மாவின் பண்பு ஒன்று வெளிப்பட்டாலும் பிரச்சினை குறையும். சூழல் மாறி சுமுகம் வரும்.

அறிவு பிரிக்கும், பிரித்ததை முடிவாகக் கருதும். அது பிரச்சனையாகத் தெரியும் . Corodinaiing intelligence நம்பிக்கையையும், பலனையும் சுமுகமாக இணைக்கும்- அது தீர்வாக தெரியும்

உதாரணமாக பிரச்சினை வரும்போது மனம் அன்னையை நம்பு என்று கூறுகிறது. அகந்தை பிரச்சனையை நம்பிக்கையிலிருந்து பிரிக்கிறது. அது எப்படி நடக்கும் . எல்லாம் மீறி போய் விட்டது என்று கூறுகிறது. பகுதியான மனதின் முடிவு அது. உணர்வு அதை ஏற்கிறது. பிரச்சினை தீரவில்லை. Corodinaiing intelligence-க்கு விவேகம் உண்டு. விவேகம் பிரிக்காது. இணைக்கும். சுமுகமாக இணைக்கும். பிரச்சினையை நம்பிக்கையுடன் இணைத்தால் - அது அன்னைக்கு சமர்ப்பணம் ஆகும். சுமுகம் எழும். புது வாய்ப்பு எழும். பிரச்சனைகளும் எதிர்பாராதது போல் தீரும். அதுவே அகந்தையிலிருந்து மையத்தீர்வை நோக்கி நகர்வது.

இணக்கத் தீர்வும் அகந்தையும் ஒரே நிலையில் இருந்தால் குழப்பம், முரண்பாடு, பிரச்சினை குறையும் என்பது சரியே. ஆனால் தீராது. கோபம் வந்தால் சமர்ப்பணம் செய் என்கிறோம் - கோபத்தை கோபமாகவே சமர்ப்பணம் செய்ய முடியாது. சற்றே நிதானம் வந்த பிறகே, கோபத்தை சமர்ப்பணம் செய்ய முடியும். பல வருடங்கள் வக்கீல் குமாஸ்தாவாக இருப்பவர்களுக்கு- வக்கீலுக்கு இணையான சட்ட நுணுக்கங்கள் தெரியும் - என்றாலும் குறிப்பான சூழ்நிலையில் சரியாக வாதாட முடியாது. அதே போல ஒரு மருத்துவரின் உதவியாளருக்கு - compounder க்கு மருத்துவருக்குத் தெரிந்த அனைத்து விஷயங்களும் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் சிக்கலான நேரத்தில் - குறிப்பாக அறுவை சிகிச்சை இருந்தால் - செயல்பட முடியாது.

அப்படி அவர்கள் அதைச் செய்தால் அது அவர்களது அறியாமை வெளிப்படும் இடமாக -கேடாக முடியும். அதை வாழ்க்கைச் சட்டமாக சொன்னால், ஒரு உயர்ந்ததின் வேலையை, ஒரு தாழ்ந்தது செய்தால் அது குழப்பத்தில் முடியும்- பிரச்சினையில் முடியும்.

நாம் அறிந்தவற்றில் நம் அறிவு உயர்ந்தது என்று நினைத்தால் அந்த அறிவுடைமையை பொதுபுத்தி மூலம் கூட குறைந்த பட்சம் செயல்படாமல், அதை விட, தாழ்ந்த உணர்வின் மூலம் நாம் செயல்படுவதால் தான் , நம் வாழ்வு பிரச்சினை மிகுந்ததாக இருக்கிறது. எது வரை குமாஸ்தா தலையிடலாம், எது வரை compounder செயல்படலாம் என்னும் சட்டம் தெரிவது போல - ஆன்மாவை செயல்பட விட வேண்டிய இடங்கள் - அது பற்றிய சட்டங்கள்- ஆகியவற்றை தெரிந்துக் கொண்டால் மட்டுமே

பிரச்சினை வருவதை தடுக்க முடியும். அதைப் பெறுவது அகந்தையிலிருந்து வெளியே வர உதவும், அல்லது அகந்தையை அதற்கே உதவச் செய்யும். இத்தகைய coordinating intelligence - மைய நோக்க அறிவு. இல்லையென்றால், operation success patient dead என்ற அளவிலேயே இருக்கும்.

என்னிடம் வேலை செய்யும் இளவயது சூப்பர்வைசர்கள் மூன்று மாடி ஏறவே சிரமப்படுவார்கள். நான் மூச்சிரைக்காமல், 6 மாடி ஏறுவதில் எனக்கு ஒரு பெருமை உண்டு. அதே போல ஒரு சிறு பொருளையும் தூக்கத் தெரியாத இன்றைய தலைமுறைக்கு முன் 100 கிலோவை இந்த வயதிலும் தூக்குவேன் என்று காட்டுவதுண்டு. அது போல சென்ற வருடம் 100 கிலோ எடையுள்ள ஒரு பொருளை தூக்க முனைந்த போது கழுத்து பிடித்துக் கொண்டு அதிக மருத்துவ செலவு செய்து சரி செய்ய வேண்டி இருந்தது. அதற்கு மருத்துவர் சொன்னது - உங்கள் தன்னம்பிக்கை உயர்ந்தது தான் ஆனால் உறுப்புகளுக்கு natural ageing என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். அதன் limitations உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்றார். அது போல நம் உடலின் எல்லை, உணர்வின் எல்லை, மனதின் எல்லை எது, நம் அகந்தை நம்மை எத்திசையில் இழுக்கிறது, நம் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் அறியாமை எது, வரையறைகள் எவை - போன்றவற்றை அறிந்து - அதிலிருந்து வெளியே வர நம் அகந்தை, தன் அபிப்பியராயங்களை பிரித்து அறிந்து தன்னை தானே கவனித்தாலே - வாழ்வில் துன்பம் குறைந்து ஆனந்தம் வரும்.

நம் எல்லைகளை நாம் கவனிப்பதில்லை என்பதற்கு பல உதாரணங்கள் சொல்லலாம்.

தாழ்ந்த மனிதர்களிடையே உயர்ந்த மனநிலை அல்லது உயர்ந்த முறை பலன் தருவதில்லை. அந்த பிரித்தறியும் மனம் இல்லாமல், எப்படிச் சொல்வது, தவறாக நினைப்பார்களோ என்பது போன்ற நினைவுகள், நம் கௌரவம், அந்தஸ்து என்று நினைத்து நாம் சில உயர்ந்த விஷயங்களை கடைபிடிக்கும் போது அதுவே நமக்கு பிரச்சனையாகி விடுகிறது.

திருட்டு பழக்கம் உள்ள வீட்டில், அல்லது விசேஷத்தில் நாம் போய் தங்கினால், பெட்டியை பூட்டாவிட்டால், உஷாராக இல்லாவிட்டால், நம் பொருளும் திருட்டுப் போகும். நாம் உயர்ந்ததை நினைத்து, உறவினர் வீட்டில், நண்பர் வீட்டில் எப்படி பூட்டுவது என்று நினைத்தாலும் அவர்கள் நம்மை உயர்ந்தவராக கருத மாட்டார்கள். ஏமாளியாகத் தான் கருதுவார்கள்.

வேலை செய்யும் ஸ்தாபனத்தில் சம்பள உயர்வையோ, promotion -ஐயோ கேட்டால் தான் தருவார்கள் என்னும் போது, சக அதிகாரிகளின் அடக்குமுறை, அல்லது exploitation, கேட்க முடியாமல் இருப்பது, அதற்கு நிதானம், பணிவு, விசுவாசம் போன்ற காரணங்களை சொல்வது அடிமைத்தனத்தின் - அறியாமையின் - அகந்தையின் உச்சம்.

எப்படி சொல்வது என்று தெரியாமல், கடனுக்கு ஜாமீன் போட்டு மாட்டிக் கொண்ட ஏராளமானவரை எனக்குத் தெரியும். Multi-Level Marketing -க்கு வருபவர்களின் target -ஏ இது போன்ற மனநிலை உள்ள சொந்தக்காரர்கள், நண்பர்கள் தான். ஏற்கனவே policy கள் இருந்தாலும் மீண்டும் ஒரு தெரிந்தவர் வந்து கேட்கும் போது போடுபவர் அந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்.

இங்கு காட்டப்படும் பண்புகள் ஆன்மாவின் பண்புகள் அல்ல - அகந்தையின் பிரித்தறியும் தன்மையோ, விவேகமோ, பாகுபாடோ அல்ல - முற்றிய அறியாமை. இங்கெல்லாம் பண்போடு நடந்தால், உலகமோ, வாழ்க்கையோ கண்டுக் கொள்ளாது. அது பரந்த மனப்பான்மை, உயர்ந்த மனப்பான்மை அல்ல - பயந்த மனப்பான்மை. ஒருமையை, பொதுத்தன்மையை தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் அகந்தையை- சரியானதை பிரித்தறிந்து, முன்னேற்றத்திற்கான பாதையை, குணத்தை தேர்ந்து எடுக்க வைப்பது coordinating intelligence.

நாம் முடியாது - NO - என்று சொல்ல வேண்டிய இடங்களில் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகச் சொல்ல முடியாமல் இருந்து - அதனால் வந்த பிரச்சினைகள், அடக்குமுறை, வலி, துன்பம், வேதனை ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தால், இது புரியும்.

சமுதாயம், நட்பு, உறவு என்று எல்லா இடங்களிலும், நாம் அனுபவத்தில் கற்றதை - பெற்ற புத்தி கொள்முதலைக் கவனிக்காமல்- அதன் குரலைக் கேட்காமல், ஒதுக்கி - சமுதாயம், நட்பு, உறவு என்று பாராட்டியே பெரும்பாலான முடிவுகளை எடுத்திருப்போம். அதன் விளைவுகள், பலன், என்ன என்று யோசித்தால் இது புரியும். அதன் பின் உள்ளது falsehood -ன் அடிப்படையா, truth -ன் அடிப்படையா என்று ஆராய்ந்து பார்க்காமல் செய்திருந்தால் - இந்த இடங்களில் எல்லாம் - இந்த பூரண யோகத்தில் சொல்லப் படுவது போல மனநிலைக்கான பலன் வந்திருக்காது . நம் செயலுக்கான பலனை வந்திருக்கும்.

பெரும்பாலான இடங்களில், பொதுபுத்தி , அனுபவம், அறிவு ஆகியவற்றை மீறி செய்து இருப்போம். அதை பண்பு என்றும் சொல்லுவோம். அது உண்மையில் ஆன்மாவிடமிருந்து பண்பல்ல. அகந்தைக்கான பண்பு. அதை அகந்தை என்று உணர்ந்து பிரிக்காத வரை, பிடியை ஆன்மாவிடம் கொடுக்காத வரை, பிரச்சினைகள் தீராது. குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும், attachment, relationship , recognition என்று முன்பு சொன்ன மூன்று பெரும் தடைகளின் பார்வையில் பார்த்தால், நம் அகந்தை விரும்பி ஏற்ற பிரச்சினைகள் அவை என்பது தெரியும்.

இங்கே சிலர் அறிவை நம்பாதே, ஆன்மாவை நம்பு என்று அன்னை கூறியிருக்கிறாரே என்று கேட்கலாம். என்னை பொறுத்தவரை, முதலில், அறிவு இருந்தால் தான், அதை நம்புவதா, வேண்டாமா என்று முடிவு செய்ய முடியும். எது அறிவு, எது அறியாமை, என்பதே தெரியாத நிலையில், ஆன்மாவின் அறிவை, பெற முடியாது என்பது என் கருத்து. உண்மையில் ஆன்மாவின் அறிவு , சமுதாயத்தின் உச்ச அறிவிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது என்று கர்மயோகி அவர்கள் கூறுவார்கள். இன்று நம்மில் பெருபாலோர் பேசும் " நூறு கோடி " புத்தகத்தில் கூட எல்லா அங்கமவின் வழிகளையும் சொல்லி விட்டு இறுதி வரியில் "use commonsense" என்று சொல்லி இருப்பார்.

இதற்கெல்லாம் ஏராளமான உதாரணங்களை கர்மயோகி அவர்கள் தன் கட்டுரைகளில் எழுதியிருக்கிறார். தம்பி நின்றால் MLA election -னில் எளிதாக ஜெயிக்கலாம் - ஊருக்கு பெரிய நல்லவற்றைச் செய்யலாம் என்று இருக்கும் போது, அண்ணனும் கட்சியில் இருக்கிறார், அவரை மீறி எப்படி நிற்பது என்று தனக்கும், ஊருக்கும் வந்த அதிர்ஷ்டத்தை தடுத்தவர், ஒருவர்.

தொடர்ந்து நெல் பயிரிட்டு சொற்ப வருமானம் பெற்றவரிடம், தென்னை பயிரிட்டு 10 மடங்கு சம்பாதிக்கலாம் என்ற போது இங்கு அனைவரும் நெல் பயிரிடுகின்றனர், நான் மட்டும் எப்படி தென்னை பயிரிடுவது என்று கேட்டவர் ஒருவர். நண்பர்கள், உறவுகள், நம் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கிறார்கள். நம்மை தாழ்ந்த மனநிலைக்கு இழுக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தாலும், நம்மை பேச்சு துணைக்கு, காவலுக்கு, கடைகளுக்குச் செல்ல உப்புக்கு அல்லது ஒப்புக்கு சப்பாணியாக உபயோகப் படுத்துகிறார்கள் என்று தெரியாதவர் பலர். தெரிந்தாலும் அதை உதவும் மனப்பான்மையாக, பரந்த மனப்பான்மையாக நினைப்பவர் பலர்.

சிறிது கூட ஆன்மீக பண்புகள் இல்லாதவர் என்று தெரிந்தாலும், வெளி நடத்தைகள் அதை தெளிவாக காட்டினாலும், அவரை ஆன்மீக

வழிகாட்டியாக ஏற்றுக்கொள்வது, ஒருவரிடம் சொன்னால் காரியம் கெடுகிறது என்று தெரிந்தாலும், அவரிடம் கூறாமல் எப்படி இருப்பது என்று இருப்பது -. நாலு பேர் தேவை போன்ற dialogue -க்குகள் ஆகியவை நம்மிடம் இருந்தால் - அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால்-, நம் அகந்தை , அறியாமை, பிடிவாதம், ஆங்காரம், ஆகியவை மட்டுமல்ல, நம் கையாலாகத் தனமும் , கோழைத் தனமும் நமக்கு புரியும்.

குடி மற்றும் போதை பழக்கம் உள்ளவர், பெரும்பாலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு நண்பர் , உறவினரால், அவர் அகந்தை தட்டி எழுப்பப்பட்டு பழக்கமானவரே. எங்கள் குடும்பம், பூலோக சொர்க்கம், போன்றவற்றில் இது போன்ற நிகழ்வுகள் சிலவற்றை எழுதியிருக்கிறார் கர்மயோகி அவர்கள். என்றாலும் மனித சபாவத்தில் இருக்கும் சுமார் 400 point -களும் இவற்றை சுட்டிக் காட்டுபவையே. தன் வீட்டிற்கு செய்ய வேண்டியதே ஏராளமாக இருக்கும் போது, அடுத்த வீட்டிற்கு உதவ, வண்டி கட்டிக் கொண்டு town -க்கு செல்பவர்- தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள், படிக்க வேண்டிய விஷயங்கள், எவ்வளவு இருக்க, அதிகாலையில் camera எடுத்துக் கொண்டு, பூக்கள், சூரியன், இயற்கையை படம் பிடிக்கிறேன் என்று செல்பவர் சிலர்.

தொலைதூரத்திற்கு போன சனியனை மெனக்கெட்டு வண்டி கட்டிக் கொண்டு போய் கூட்டி வந்த ஒருவர், சரியான சம்பளத்தை, சரியான நேரத்தில் தராத கம்பெனியில் விசுவாசம் என்ற பெயரில் வேலை செய்யும் உதாரணங்கள், பேய் பிடித்து வாழ்வே நரகம் ஆன போது, அதை ஒரு குரு கண்டுபிடித்து, நீ ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு செல்லும் போது தான் அப்படி வருகிறது. இனி செல்லாதே என்றார். ஒரே வாரத்தில் அவர் சராசரி மனிதரானார். முகம் பளப்பளப்பானது. சில வாரங்கள் கழித்து அவர் வந்த போது முகம் மீண்டும் இருண்டு இருந்தது, குரு கேட்ட போது இந்த அமைதி எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. பேயே பிடிக்கட்டும். என் தலைவிதி இது தான் என்றார். இது போன்ற ஏராளமான உதாரணங்களைச் சொல்லி, இவர்கள் எல்லாம் தவறாமல் சொல்லும் ஒரு வார்த்தை "என்னை யாரும் புரிந்துக் கொள்ளவில்லை" என்பதே என்று எழுதியிருப்பார். ஒரு இடத்தில் இவர்கள் எல்லாம் "பெரிய ஆன்மாக்கள்" என்று quotation -னுக்குள் பெரிய எழுத்துகளில் சொல்லியிருப்பார்.

இதன் உண்மை புரிய வேண்டுமென்றால், நாம் ஒரு செயலைச் செய்ய ஆரம்பிக்கும் போது என்ன நினைத்தோம்- என்னென்ன செய்தோம் - எந்த மனப்பான்மையில் செய்தோம் - யாருக்காக- யாரை- எதை- மனதில் நினைத்துச் செய்தோம் என்று சோதனை செய்தால், நம் அறியாமை, நம்

தடை, நம் வரையறைக்கான காரணங்கள் நமக்குத் புரியும். நம் அறிவுக்கும், அதை செயல்படுத்தும் உணர்வுக்கும் தொடர்பு இல்லாதது புரியும். அதை பகுத்தறிந்து முன்னேற்றத்திற்கான பண்புகள், மனிதர்களை எடுத்துக் கொள்வது coordinating intelligence.

இப்படியெல்லாம் சொல்வதால் அகந்தை மிகத் தாழ்ந்தது என்று பொருள் கிடையாது. இறைவனின் சிருஷ்டியில் அதுவும் ஒரு பகுதி என்பதால்- அது இறைவன் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும் அறியாமை என்பதால் - அதனுள் இறைவனின் அறிவும் இருக்கிறது. அதை வெளிக் கொணர்வதே அவரது ஆனந்தம் என்பதால் அதற்கான நம் முயற்சி வாழ்வில் ஆனந்தமாக வெளிப்படுகிறது. பிரித்தறியும் சித்தம் மூலம் தன்னை அவன் உணர்கிறான். அதை நடைமுறை வாழ்வில் இறைவன் வெளிப்படும் இடமாக நம்மில் conscious ஆக பார்க்க முடிந்தால் - துன்பம், வலி, ஏன் சோர்வு போன்றவைக்கு கூட இதன் மூலம் இறைவன் ஏதோ சொல்ல வருகிறான் என்ற பார்வையில் பார்த்தால், அந்த பகுதியின் முழுமை நமக்குத் தெரிய வரும். அதை சரி செய்யும் ஞானமும் நமக்குள்ளே இருப்பது தெரிய வரும். அப்போது வெளிப்படுவது அனைத்தும் சத்சித்தாந்தமே என்பது புரியும். எதிரான இரண்டு அல்லது பல விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டு அதன் பிரிவினைகளை ஆராய்வதன் மூலம், உண்மையில் ஒரு ஒருமைக்குத் தான் முயல்கிறது. இணக்கத் தீர்வைத் தேடி திருவுருமாறுகிறது என்பது புரியும்.

ego reconciles and transforms. பற்று, முக்கியத்துவம், பாராட்டு, பலன் ஆகியவற்றை எதிர்பார்க்காமல் இருக்கும் போது இவற்றிலிருந்து வெளியே வந்து - பரிணாமம் என்ற பார்வையில் மட்டுமே பார்க்கும் போது - அகந்தையும் இறைவனே என்பது புரியும். காரணம் அந்த நிலையே - பிறர் நிலை- அவர்களின் சிறப்பு- முக்கியத்துவம்- நம் வெற்றிக்கு பரிணாம முன்னேற்றத்திற்கு அவர்கள் பங்கு - போன்றவை - அப்போது தான் நமக்குப் புரியும். அங்கு சுயநலம், வெறுப்பு, பொறாமை போன்றவை இல்லாமல், நெல்லெண்ணம் மிகும் . அனைவரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் நம்முடன் தொடர்புடையவர் என்பது தெரியும். அது நாம் commonality -ஐ பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டோம், முயன்றால் unity , oneness போன்றவையும் முடியும் என்பதை தெரிய வைக்கும்.

ஒரு அன்பர் இதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைக் கூறுவார். நம்மை சுற்றி உள்ள அனைவரும் பெரிய சந்தோஷத்தில் இல்லை. உண்மையில் பிரச்சினைகளிலேயே இருக்கிறார்கள். Whats App இல் வரும் ஜோக்குகள், இந்தியாவில் மட்டுமல்ல உலகெங்கிலும் உள்ள ஜோக்குகள் , கணவன்

மனைவி பற்றிய ஜோக்குகள் இதையே கூறுகின்றன. என்றாலும், ஒவ்வொருவரும் நாம் மட்டும் சந்தோஷமாக இருப்போம் என்று நினைத்து திருமணம் செய்து கொள்கிறோம். Most unsettling thing என்று தெரிந்தும் settle ஆவது என்றால் திருமணம் செய்வதே என்று இன்னமும் நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இதை விட சிறந்த அறியாமை வெளிப்படும் மனப்பான்மை வேறு எதுவும் உண்டா என்று கேட்பார். என் பதில் - பரிணாமம் வாழ்க்கையின் முக்கியமான ஒரு கால கட்டத்தில் -, ஞானம் பெற வேண்டிய கட்டத்தில் - இதை நிகழ்த்துகிறது என்பதே.

சக்தி என்பது ஈஸ்வரனின் ஆற்றல். அந்த ஆற்றல் இருப்பதன் காரணத்தை அறிந்து அதனுடன் ஒன்ற முடிந்தால், வாழ்வு ஆனந்தமாகிறது. அதை எதிர்த்தால் வாழ்வு ரணகளமாகிறது. சில இளம் engineer களுக்கு திறமைசாலிகளுக்கு உதவுவது என் வழக்கம். அதில் ஒரு சிலர் புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கான passion, ambition உள்ளவர்கள்.

கம்பெனி ஆரம்பித்து ஒரு வருடம் வெற்றிகரமாக நடக்கும் போது, வழக்கம் போல சுற்றியுள்ளவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ள சொல்லி வற்புறுத்துவார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு ஒரு 25 முதல் 27 வயது வரையே இருக்கும். நான் வேண்டாம். 30-இல் செய்து கொள்ளுங்கள், இன்று அது பெரிய விஷயமா என்று சொல்லுவேன். என் மனைவி கூட அவர்கள் வாழ்க்கையை கெடுக்காதீர்கள் என்பார். ஆனால் நினைத்த படியே திருமணத்திற்கு பிறகு அவர்களுடைய ஈடுபாடு குறைந்து விட்டது. மூன்றாவது மாதம் pregnancy முதல் hospital -monthly checkups , அந்த நேரத்தில் மனைவியின் - physiological- psychological changes - எப்போதும் உடன் இருக்க வேண்டும் என்னும் மனநிலை. என்னை விட வேலை முக்கியமா போன்ற கேள்விகள் அவர்கள் வாழ்விலும் எழுந்தது . கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த ஆரம்ப ஆர்வம் போய் சராசரி கம்பெனியாகி விட்டது. ஆனால் அதில் ஒருவர் மட்டும் திறமையாக சமாளித்தார் . பகல் நேரத்தில் சராசரி மனிதனாக நடப்பார் .மாலையில் குடித்துவிட்டு வருவார் (உண்மையில் குடிக்கவில்லை. குடித்தது பொல நடித்தார்). குடித்தால் உண்மை பேசுவான் என்பது போல பேசி மனைவியின் குறைகளை அவரது முன்னேற்றத்திற்கு அது எப்படி தடையாக இருக்கிறது என்பதை பேசுவார். மனைவின் குறைகளை சுட்டிக் காட்டுவார். குடித்து வந்து இருப்பதால் , மனைவி எதிர்காமல் கேட்பார். நாளடைவில் மனைவி புரிந்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். ஒன்றரை ஆண்டுகளில் அவர்கள் அன்யோன்யமான தம்பதிகள் என்று சொல்லுமளவிற்கு ஆனார்கள். மற்றவர்கள் மாதம் இரண்டு லட்சம் சம்பாதிக்கும் போது இவர் இருபது லட்சம் சம்பாதிக்கிறார்.சக்தியின்

ஆற்றலுடன், அதன் நோக்கத்தை புரிந்துக் கொள்ளும் போது நம் முன்னேற்றத்திற்கு அது உதவுகிறது. அது நம் ஒத்திசைவு. Sakthi is energy of iswara . When purusha identifies with its conscious force rather than standing against it, it loses its force என்பது தத்துவம். இயற்கை அதைசெய்யத் தூண்டுகிறது என்பதே திருமண உறவு.

காதலிக்கும் போது ஒருவரில் ஒருவர் தன்னை இழக்கிறார்கள். ஒருவரிடம் மற்றவர் இழக்கப் போவதோ அல்லது பெறப் போவதோ மட்டுமே நோக்கமாக இருக்கும் போது அந்நிலை ஆனந்தமாக இருக்கிறது. திருமணத்திற்கு பிறகு, சுயநலம் மீண்டும் எழும் போது யாருக்காகவும் எதையும் இழக்க தயாராக இல்லாத போது துன்பம், வலி, முரண்பாடு தோன்றுகிறது. உண்மையில் திருமணம் என்பது - காதலித்த போது இருந்த அந்த unity -ஐ தேடுகிறது. Marriage is oneness through divided consciousness என்கிறார். கர்மயோகி அவர்கள். சுயநலம் , விருப்பு, வெறுப்பு இல்லாத ஆனந்தத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்ட oneness -ஐ அது தேடுகிறது என்று பொருள்.

ஒரு புலி மானை அடிக்கும் போது ஒன்றும் நினைப்பதில்லை. சாப்பிடுவதற்கே அது இருக்கிறது என்று நினைத்து சாப்பிட்டு தூங்கி விடும். ஆனால் மனிதன் அப்படி ஒன்று செய்தால் , தான் செய்த, சரி, தவறு ஆகியவற்றை யோசிக்க ஆரம்பிப்பான். தன்னை நியாயப்படுத்த, சமாதானப்படுத்த எண்ணங்கள் ஓடிக் கொண்டு இருக்கும். சிக்கன் சாப்பிடுபவர்கள், beef சாப்பிடுவது தவறு என்று சொல்வதை கேட்டிருக்கிறேன். தெரு நாய்களுக்கு போராடும் கூட்டம் உணவாக அணைத்து விலங்குகளையும் உண்பதை பார்த்திருக்கிறேன். நான் சரியாகச் செய்தேன் , நான் தவறாகச் செய்தேன் , இது நல்லது, அது கெட்டது , அது பாவம், இது புண்ணியம் என்று பிரித்தறியும் இடத்தில் இந்த பிரிவினை மனம் வருகிறது. அதுவே அகந்தை உற்பத்தியான இடம். நாம் இருக்கும் நிலை - செய்யும் செயல்கள், மனப்பான்மை ஆகியவற்றை நம் அபிப்பிராயங்கள், முன் முடிவுகள் , விருப்பு வெறுப்பு ஆகியவற்றை ஒட்டி செய்து, அதை நியாயப்படுத்த நம்மை நாமே நம் புத்திசாலித்தனத்தை, நம் திறமையை, நம் திறனை பாராட்டிக் கொள்ள ஏற்பட்ட பிரிவினை மனப்பான்மை அது. அது வெறும் vital consciousness. சிறிதளவு mental consciousness. அது நம் survival க்காக நாம் தேர்ந்து எடுத்த வழி. பிரிவினை பார்த்தல் அதன் அடிப்படை. நமக்கு தெரிந்த - பகுதியானவற்றை - சரி என்று நம்புவது- அதன் முறை. நம் சுயநலம், விருப்பு, வெறுப்பு தொடப்படும் போதெல்லாம் நம் அகந்தை வெளியே வருவதை நாம் கவனித்தால் இது புரியும். இது supermind mind -ஐ உருவாக்கிய போது ஏற்பட்டதே அகந்தை என்பதற்கான விளக்கமாகக்

கொள்ளலாம்.. அதாவது ஞானம், அறியாமை ஆகியவை சந்திக்கும் இடத்தில் அகந்தை இருக்கிறது என்று பொருள்.

மனம் ஒரு பகுதியை மட்டும் பார்க்கும் போது அது அகந்தையாகிறது. மறு புறமும் பார்க்கும் போது அது ஞானமாகிறது. அப்படி நாம் conscious ஆக இதன் தத்துவத்தைப் புரிந்து பார்க்கும் போது, அதாவது மனம் அறிந்தவற்றை coordinative intelligence ஆக பார்க்கும் போது இறைத்தன்மை பெருகிறோமோ இல்லையோ, ஒரு தனித்தன்மை, individuality வருகிறது. அது பகவான் சொல்லும் ஆன்மீகத் தனித்தன்மை என்று இல்லாவிட்டால் கூட - மேல் மனதில் - surface level individuality ஆக மாறுகிறது. அந்த தனித்தன்மை வாழ்வில் படைப்பாற்றல்- பல்நோக்கு பார்வை - உள்ளூணர்வு - உட்பார்வை போன்றவற்றைத் தரும் போது மற்றவர்களை விட அதிகமாக முன்னேறுகிறோம். காரணம்- மேல் மனத்திலிருந்து உள்ளே -, அகந்தையிலிருந்து ஆன்மாவிற்கு - மனதிலிருந்து அதிமனத்திற்கு - காலத்திலிருந்து காலமில்லாத நிலைக்கு - வரையறை உள்ளதிலிருந்து வரையறையற்றதிற்கு - செல்கிறோம். இவை இரண்டும் சந்திக்கும் இடங்கள் அனைத்தும் ஆன்மா வெளிப்படும் இடங்கள். வாழ்வில் முன்னேற்றத்தை- பரிணாமத்தில் முன்னேற்றத்தை -, நாம் வெளியே அலைந்து -பறந்து- விரிந்து- தேடவில்லை. உள்ளேயே தேடுகிறோம். அதாவது ஆன்மா நம் வாழ்வின் மையப்புள்ளி ஆகிறது. அகந்தை தான் - இன்றும் நம் வாழ்வை நடத்துகிறது என்று சொன்னால் கூட அதை பற்றிய consciousness ஆவது குறைந்த பட்சம் வந்திருக்கும். அதுவே அகந்தை, பிரிவினை ,ஆகியவற்றிலிருந்து வெளியே வருவதற்கான அடையாளம்.

psychic education -னில் முதல் point -ஆக வெளித் தோற்றங்களை வைத்து - மேல் மனதில் ஒரு விஷயத்தை நிர்ணயிப்பது- புரிந்துக் கொள்வது - போன்றவற்றை நிறுத்து என்கிறார் அன்னை. அது - நம் வரையறை- அறியாமை- பகுதியான பார்வை- அதனால் வந்த அபிப்பிராயங்கள்- முன் முடிவுகள்- சுகதேவைகள்- விருப்பு வெறுப்புகள் ஆகியவற்றிலிருந்து வெளியே வரும் முக்கியமான வழி. இதன் அடிப்படையில் என் வாழ்வைப் பார்த்தால் என் அபிப்பிராயங்கள், அதன் மேல் உள்ள நம்பிக்கைகளை வலுப்படுத்தும் விஷயங்களை மட்டுமே செய்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்று புரிகிறது. மனித சுபாவத்தில் உள்ள ஏறத்தாழ 400 point -களையும் நம் வாழ்வில் பொறுத்திப் பார்த்தல் இது புரியும்.

பிரித்தறிவதன் லட்சியம் இன்றைய குறைபாடுகளை களைவதாக இருக்க வேண்டும். ஜடத்திற்கு ஆதாயமான , வசதிகளுக்கான விஷயங்களில்,

அடுத்த கட்ட உயர்வை நம்மால் நினைக்க முடிகிறது. சின்ன காரிலிருந்து பெரிய சார், சின்ன TVயிலிருந்து பெரிய TV , double bed room வீடுலிருந்து triple bedroom என்று நினைக்க முடிகிறது. நினைக்கும் போது அதை நடைமுறை படுத்தும் முறையையும் யோசிக்கிறோம். தெளிவு பெறுகிறோம். அதில் இருக்கும் தெளிவு - ஆன்மாவிற்கான அடுத்த கட்ட முன்னேற்றத்தை பற்றி இருப்பதில்லை. ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கான ஆர்வம் இருந்தாலும் - வலி இல்லாமல், துன்பம் இல்லாமல்- பிரச்சினை இல்லாமல் வாழ்வு இருக்க முடியுமா என்ற கேள்வி இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அல்லது ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்காக, ஆன்மாவின் பண்புகளுக்காக, எடுக்கும் முயற்சிகள் புதிய பிரச்சினைகளை கொண்டு வருமோ என்று இருக்கிறது. காரணம் அதற்காக செய்ய வேண்டிய எதையும் செய்யக் கூடிய தைரியம், courage நம்மில் இல்லை. Mother -ன் symbol லில் உள்ள எதை எடுத்துச் செய்தாலும் வாழ்வில் ஆனந்தம் தான் என்றாலும் அதில் முதல் தேவை symbol லில் உள்ள courage . அதுவே நம்மிடம் இல்லை. தைரிய லட்சமி உள்ள இடத்தில் அனைத்தும் வரும் என்பது போல courage இருந்தால் symbol லில் உள்ள மற்ற பதினொன்றும் வரும். சமூகத்தை, உறவுகளை, அதன் தேவைகளை, சட்டங்களை மீறினால் தான் - நம் அறியாமை நமக்குத் புரியும். இவற்றை மனதளவில் மீற தைரியம் வேண்டும். செயலில் மீற அதிக தைரியம் வேண்டும். அந்த தைரியம் நம்மை அறியாமையிலிருந்து - அகந்தையிலிருந்து வெளியே வர வைக்கும். சமூகத்திற்கு, சம்பிரதாயத்திற்கு பயந்து கட்டுப்படுவதில் இருந்து மீள்வது வேறு. சமூகத்துடன் சண்டைக்கு போவது வேறு. முதலாவது ஆன்மா, இரண்டாவது அகந்தை.

சமூகம், உறவுகள் -உடன் பிணக்கு வராமல் இதை ஆரம்பிக்க முடியும். பிறருடன் பிணக்கு ஏற்படாத, ஏற்பட முடியாத விஷயங்களில், பிறருக்கு தெரியாமலும் - அடுத்த கட்டத்தில் பிறருடன் பிணக்கு வராத இடங்களிலும்- முடிவில், பிறர் அபிப்பிராயத்திற்கு, அவர்களின் அகந்தைக்கு, அவர்களின் சுயநலத்திற்கு நம்மை உட்படுத்தாமலும்- செய்ய முடியும்.. அதன் பிறகு சரி என்று தெளிவாகத் தெரிந்ததை, உயர் பண்பு என்று தெளிவாகத் தெரிந்ததை பின்பற்றுவது, என்று படிப்படியாக பரிணாமத்தில் முன்னேற முடியும். அதற்கு அடிப்படை தேவை - ஆர்வமும், தைரியமும்.

சென்ற கூடலில் அகந்தை இருந்தாலும் ,சுயநலம் இருந்தாலும், அதிலும் ஒரு பரநலம் சிறிதளவாவது கொண்டு வந்தால் - கொண்டு வர முடிந்தால்- அது அகந்தையிலிருந்து வெளியே வருவது, சுயநலத்தை பிரிவினை மூலம் பார்ப்பதைக் குறைப்பது, என்றேன். BlackBerry , Nokia , Windows Phone

தங்களுக்கு என்று ஒரு premium image இருப்பதாக நினைத்தது. அதற்கு என்று ஒரு premium market உம் இருந்தது . அப்போதெல்லாம் Mobile phone கையில் வைத்து இருந்தாலே அதுவும் Blackberry என்றால், இன்றைய apple phone owner போல ஒரு அகந்தை இருக்கும். ஆனால் அம்பானி reliance phone ஐ கொண்டு வந்தவுடன் கிராமத்தில் இருப்போருக்கும், படிக்காதவருக்கும் போய் சேர வேண்டும் என்று நினைத்த போது market அவரை நோக்கி அபரிமிதமாக வந்தது. அவர் வளர்ந்தது போல, Blackberry , Nokia , Windows phone போன்றவை இருக்கும் இடம் தெரியாமல் போய் விட்டது. அதே போல அன்று 750 ரூபாய் 2 GB என்று இருந்த நிலை, இன்று 300 ரூபாய்க்கு 300 GB என்று வந்து விட்டது. இதில் அதிகம் வேகம் இருப்பதாக சொல்லி 7 வருடத்திற்கு முன் 2 GB 999க்கு விற்ற கம்பெனிகள் தான் மார்க்கெட்டை விட்டு முதலில் வெளியே சென்றது. அம்பானி phone னிலும் சரி, mobile net -டினும் சரி, வியாபாரத்தில் கொண்டு வந்த ஒரு பரநலம் - இன்று mobile phone வைத்து இருப்பது எல்லாம் ஒரு பெரிய விஷயமே அல்ல என்று ஒட்டுமொத்த mobile phone -க்கான அகந்தையையே அழித்து விட்டது.

அதாவது யாரோ ஒரு மனிதன் தன் சுயநலத்தில் ஒரு பரநலம் கொண்டு வந்தது அந்த பொருள் தொடர்பான அகந்தையை குறைத்து விட்டது அல்லது அழித்து விட்டது. இன்று அதிலிருந்து வரும் முன்னேற்றம் அளவிட முடியாதது. இதை நடைமுறையில் பார்க்கும் போது - ஒரு முரண்பாடான தருணத்தில் - சுமுகக் குறைவான இடத்தில் நாம் சற்றே பரநலம், பிறர் நலம் கொண்டால்- விட்டுக் கொடுத்தால்- பலரும் நடந்தது, நடந்து விட்டது, இனி செய்ய வேண்டியதைப் பார்ப்போம் என்று இறங்கி வருவதைப் பார்க்கலாம். நாம் ஒருமையின் எந்த வடிவத்தை தொடும் போதும், அவை உடனே பரவுவதற்குக் காரணம் இவையெல்லாம் பிரம்ம நோக்கம். பிரபஞ்ச நோக்கம். அதை சற்றே தொட்டாலும் நாம் unity - oneness - என்னும் அளவிற்கு இல்லையென்றால் கூட- commonality என்னும் அளவிற்காவது தொடுகிறோம். அது conscious அகந்தையிலிருந்து வெளியே வருவது. வாழ்வின் மையம் அகந்தை என்பதிலிருந்து ஆன்மாவின் மையத்திற்கு மாறுவது.

மனிதன் unconscious -தன்னை அறியாதவன், ignorance -அறியாமையில் இருப்பவன். அவன் தன்னை அறிந்து - தான் யார் என்பதை அறிவது- தன்னில் உள்ள இறைவனின் அம்சங்களை அறிந்து - பின் தானே இறைவன் என்று அறிவது -பரிணாம முன்னேற்றம். அதுவே அன்னை நோக்கம் என்பதால் அதற்காக நாம் எடுக்கும் முயற்சிகள் அனைத்தும் அன்னைக்கு சேவை ஆகிறது. காரணம் அது அவரது வேலையைத் துரிதப் படுத்துகிறது. அன்னைக்குத் தேவை குறைந்த பட்சம் consciousness - சித்தம் - ஜீவியம்

விழிப்பாக இருத்தல். எனவே எந்த அளவு சித்தம் விழிப்பாக இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு அன்னைக்குச் சேவை செய்கிறோம். அந்த அளவு அன்னையின் பாதுகாப்புக்குள் , அருளுக்குள் வருகிறோம். அதற்கு அடிப்படை - அகந்தையின் பிரித்தறியும் பரிமாணத்தை மடைமாற்றி - coordinating intelligence ஆக மாற்றுவது.

Mobile phone இன்று பயன்படாத இடமே இல்லை. பெரும்பாலோர் பேசுவதற்கும், குறுஞ்செய்தி அனுப்புவதற்கு மட்டுமே பயன் படுத்துகிறோம். ஆனால் அது ஒரு universal technology. அது இல்லாமல் ஒன்றும் இல்லை என்னும் அளவிற்கு படர்ந்து இருக்கிறது. அதன் முழு பயனும் தெரியவேண்டுமானால் நமக்கு உபயோகப் படவேண்டுமென்றால், அதன் technology தெரிய வேண்டும். அதை பயன்படுத்தும் கருவி நம்மிடம் இருக்க வேண்டும். அன்னை ஒரு universal technology. அதை பயன்படுத்தும் நிலையில் நாம் இருக்க வேண்டும். அதன் கருவி ஆன்மா. எந்த technology என்றாலும், எந்த கருவி என்றாலும் அவை அனைத்தையும் இணைக்கும் system internet. அது போல consciousness -ஏ , சித்தமே நம்மில் அன்னையை , அவள் விரும்பும் பரிணாமத்திற்கான பண்புகளை organise செய்கிறது.

அப்படியென்றால் - சித்தத்தை எப்படி organise செய்வது என்னும் கேள்வி வருகிறது. அதற்கு ஒரே பதில், நாம் அன்னையின் சித்தத்தை எடுத்துக் கொள்வது - Mother Consciousness -க்குள் செல்வது. அகந்தையின் சித்தத்திலிருந்து அன்னையின் சித்தத்திற்கு செல்வது - காரணம் ஆன்மா எப்போதும் அன்னையை நோக்கியே இருக்கிறது.

எனக்கு தமிழ் எழுத படிக்கத் தெரியும். ஹிந்தி எழுத படிக்கத் தெரியாது. அது அறியாமை. தெரியவில்லை என்று ஆகாது. வரவில்லை, முடியவில்லை என்பதே அந்த நிலை.. அது வரையறை -, limitations . நமக்குத் தெரிந்த ஒன்றை, கற்றுக் கொண்டதை, அது போல வேறொன்றில் செய்ய முடியவில்லை என்பதே பொருள். நம் வாழ்வில் பெரும்பாலும் இப்படிப்பட்ட இடங்கள் இருக்கும். தியானமையத்தில் அல்லது முக்கியமான விசேஷங்களில், கூடல்களில் நம் அகந்தை அதன் வெளிப்பாடுகளை சற்றே அடக்கி ஒரு பொதுத் தன்மைக்கு உட்படுத்துகிறோம். பொது நோக்கத்திற்கு கட்டுப்படுவோம். ஆனால் அதை வீட்டில், அலுவலகத்தில் செய்ய முடியாது. அதாவது நமக்குத் தெரியும் - capacity இருக்கிறது ஆனால் செய்வதில்லை. அது மறைமுகமாக நம் அகந்தையே. அதன் சித்தமே நமக்கு முக்கியம் என்பதை காட்டுகிறது. முன்னேற வழி தெரிந்தாலும், செய்ய மாட்டேன் - என்

அபிப்ராயங்களை - வசதிகளை விட்டுத் தரமாட்டேன்- என்பதையே காட்டுகிறது.

அதற்கு ஒரே வழி அன்னையின் சித்தத்திற்குள் consciousness -க்குள் வர வேண்டும். அப்படி என்றால் அதை எப்படி செய்வது?

எதற்கும் ஒரு ஆரம்பம் தேவை என்பதால் அன்னை விரும்பும் பண்புகளுக்கு மாறுவதற்கு மிக எளிய வழியாக கர்மயோகி அவர்கள் சொல்வது," இந்த நிமிடம் முதல் நமக்கு எது உயர்ந்ததாக தெரிகிறதோ அந்த அளவு உயர்வான முறையில் செயல்படல் - ஒவ்வொரு நிலையிலும் நமக்கு நல்லது கெட்டது தெரியும்- அதில் நல்லதை மட்டுமே செய்தல். நம்மளவில் நல்லவர் என்று நாம் நினைப்பவர் செய்ய அஞ்சும் செயல்களை செய்யாமல் இருத்தல் முதலியவையே அவை. அதன் பிறகு தேவை படுவது:

கவனமற்ற கவலையற்ற மனநிலையில் இருந்து பொறுப்பான லட்சியமான மனநிலை

மனம் ஒரு நிலை இல்லாமல் இருப்பதில் இருந்து லட்சியமே குறி என்ற நிலை.

ஆசை, கோபம், எரிச்சல் , வந்த பிறகு அடங்குவதில் இருந்து நிதானமான சம சீர் நிலை.

பிரச்சினை வந்தால் அன்னை நினைவு என்பதில் இருந்து இடையறாத அன்னை நினைவு.

அதற்கு அடுத்த தேவையானது -அன்னையின் பாதுகாப்பை விட்டு விலகாமல் இருப்பது;

அன்னையின் பாதுகாப்பை விட்டு விலகாமல் இருக்க கர்மயோகி அவர்கள் சொல்லும் சில வழிகள்:

பொய்யையும் , பொய்யின் வடிவங்களையும், பொய்யான செயல்களையும் , நண்பர்கள் ,உறவுகள் உருவில் பாசம் என்ற பெயரில் அன்பு பண்பு என்ற பெயரில் ஏற்று கொள்ளாமல் விலக்க வேண்டும்.

அன்னை பாதுகாப்பிற்கு குறைந்த பட்ச தேவை நல்ல ஒழுக்கம், நல்லெண்ணம், சுத்தம், ஒழுங்கு, தணிவான குரல், சுயநலமும் கீழான எண்ணங்களும் அழிந்த நிலை, இடையறாத நினைவு, ஆத்ம சமர்ப்பணம்.

சுயநலம், கர்வம், பொறாமை, மடமை, கோபம், நான் என்னும் உணர்வு, மரியாதை, உணர்வு, சந்தேகம், ஆகியவை அகந்தையின் வடிவங்கள். அன்னைக்கு எதிரானவை. அன்னை பாதுகாப்பை விலக்குபவை.

அன்னையின் கருத்துகளையும், அன்னைக்கு ஏற்ற உணர்வுகளையும், அன்னை ஏற்று கொள்ளும் பழக்கங்களையும், அவர் சட்டங்கள், மரபுகள், ஆகியவற்றை தெளிந்து பின்பற்றி மேலும் மேலும் ஏற்று கொள்வதே அன்னையின் பாதுகாப்பில் இருப்பதாகும்.

அதற்கு அடுத்த தேவையானது :

சூழலை கவனிக்காமல் இருப்பதில் இருந்து சூழலை சூட்சுமமாக கவனிப்பது. Being Unconscious to Becoming conscious.

சூழலை கவனிப்பது என்பது முதல் நிலையில் conscious acceptance of Mother by watching Her. அதாவது அன்னையின் சித்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது அவரை, அவர் நம் வாழ்வில் வந்த விதத்தை, செயல்படும் விதத்தை கவனிப்பதில் இருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அன்னையை வழிபட ஆரம்பித்தில் இருந்து நம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள், இதுவரை எவர் வாழ்விலும் ஏற்படாத மாறுதல் என்பதை உணர்ந்து, ஏன் அன்னையிடம் மட்டும் இது நடக்கிறது என்று யோசிப்பது, மற்றவர்க்கு பலிப்பது நமக்கு ஏன் பலிக்கவில்லை என்று சிந்திப்பது, நமக்கே கூட முன்பு பலித்தது இப்போது ஏன் பலிக்கவில்லை என்று பார்ப்பது, அது பற்றி அன்னை சொல்லியவற்றை அறிய முனைவது, அதன் மூலம் பலிக்காதவற்றை பலிக்க வைப்பது என்பதே முதல் நிலையில் அன்னையின் சித்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இதன் தொடர்ச்சியை அடுத்த கூடலில் கேட்கலாம்.